

banen vilde koste, hvorimod man staa aldeles blind overfor det andet Sted, tror jeg i Sagens Interesse at burde henlede Opmærksomheden paa, hvad jo ogsaa den høitærede Indenrigsminister selv har gjort, at de Undersøgelser, som laa til Grund for Beføstningsmomentet ved Slagelse—Næstved—Stjelsfjor—Banen, jo vare temmelig overfladiske, idet den høitærede Minister, da Tallene bleve forelagte os, udtalte, at det var ved en Gjennemløben af Overingenieuren gennem Marken, at disse Tal vare fremkomne, og jeg tror, at hvis der havde været den samme velvillige Stemning overfor de fremkomne Ønsker med Hensyn til den jydsk Bane, vilde vistnok noget Lignende ogsaa let have kunnet lade sig gjøre der, ligesom det ogsaa er bragt til Udvalgets Kundskab — om det forholder sig rigtig eller ikke, tør jeg ikke sige — at der foreligger Overflag over en Sidebane til Viborg, affattet af en dygtig Ingenieur, og at de ved tidligere Leiligheder og ved tidligere Adresser ere indleverede til Indenrigsministeriet og ere beroende der. Jeg skal imidlertid kun gengive dette, saaledes som det er gengivet fra Udvalget, uden at kunne indestaa for Rigtigheden deraf. Hvad derimod det Andet angaar, tror jeg, at den samme foreløbige Undersøgelse med Hensyn til Beføstningsmomentet, som har fundet Sted for de sjællandske Baners Bedkommende, ogsaa kunde være stet overfor Sidebanen til Viborg, som jeg har tilladt mig at foreslaa. Jeg skal for øvrigt, da der er saa overordentlig lille Forskjel mellem min og den høitærede Ministers Opfattelse af det Principielle i det foreliggende Spørgsmaal, ikke længere opholde det høie Thing.

Needs-Thott: Da den sidste ærede Taler stadig kommer tilbage til og vil hævde, at der ingen Forskjel er mellem Slagelse—Næstved Banen og Hobro Banen, forekommer det mig dog, at det kunde være heldigt, at det blev sagt endnu en Gang, at der er en stor Forskjel, og da det jo ikke synes at kunne hjælpe videre at komme ind i en Diskussion herom, vil jeg kun henvisse til den Klendsgjærning, vi alle have set, at Slagelse—Næstvedbanen med dens Sidebane til Stjelsfjor er vedtagen her i Salen uden Tilskudsbestemmelse, hvorimod der for den anden Banes Bedkommende, om end den ganske sikkert ogsaa er bleven vedtagen uden Tilskudsbestemmelse, dog synes at have været en levende Fornemmelse af, at det kunde være ligesaa godt, at man ikke vedtog denne Bane paa denne Maade, idet ikke alene en vis Stemning synes at være til Stede her i Landstinget for at vedtage den med Til-

skud, men endogfaa de Herrer Forslagsstillere for, at der intet Tilskud skulde gives til den, nu selv have udtalt sig imod dette.

Th. Nielsen: Det forekommer mig, at den Udvikling, den høitærede Minister gav af Banen og Maaden, hvorpaa Anlægssummen er bleven tilveiebragt, og hans Fremhæven af, at Stillingen var bleven en anden, efter at Staten havde kjøbt de sjællandske Jernbaner, egentlig maatte føre til, at de paagældende Egne i det Mindste for Hovedbanernes Bedkommende hørte op med at betale den gamle Gjæld, som de nu have. Jeg skal forøvrigt ikke følge denne Tankegang videre, da jeg vel næppe en Gang er berettiget til det. Om den Bane, der er under Forhandling, har bedst Udsigt til at gaa igjennem ved, at der bliver givet Tilskud til den, eller ved at de paagældende Egne blive fritagne derfor, skal jeg ikke udtale mig videre. Jeg har dog den Mening, at det Sidste vilde fremme Sagen bedst i det Mindste i Dieblirket, dersom man tænker paa at anlægge den i en nær Fremtid; men derom kan den senere Tid komme til at belære os. Jeg skal iøvrigt ikke udtale mig videre.

Indenrigsministeren (Singer-Slev): Ja, jeg har heller ikke nogen afgjørende Mening om, hvad der vil være det i saa Henseende Bedste for at faae Banen vedtaget; derom har jeg aldrig udtalt mig, men jeg vil sige, at det Heldigste efter mit Skjøn er at faae Banerne vedtagne af Rigsdagen med Tilskud for begge Bedkommende. Det tror jeg, man kunde tage alle Konsekventjerne af, men det forekommer mig, at det høie Thing allerede har noget ondt ved at tage Konsekventjen af at have sendt den forrige Bane fra sig uden Tilskud, og om man ogsaa vil være tjent med at sende denne Bane fra sig uden Tilskud og tage sit principielle Standpunkt i saa Henseende, betragter jeg som et meget stort Spørgsmaal. Den ærede sidste Taler mente, at der kunde være Tale om, at de paagældende Baner kunne opføre at betale deres Gjæld — han brugte netop dette Udtryk — betale det, de staa tilbage med af Refunderingen af Udgifterne til Expropriation i Sylland og Fyn. Dette tror jeg dog ikke, det vilde være rigtigt at gaa ind paa. Jeg tror, at naar det har været Forudsætningen den Gang, er det ogsaa bedst at afskille dette Forhold, og jeg tror ikke, det vil vare saa længe, inden det er endelig afskillet — jeg har ikke Tallene ved Haanden. Overfor den ærede Landsstingsmand for 8de Kreds (Breinholt) skal jeg kun bemærke, at jeg hele Tiden har